

okręgowej do listy państwowej, oraz o składzie osobowym i lokalu urzędowym okręgowej komisji wyborczej (art. 31 ust. I.).

2. września. Rada gminna wybiera 3 członków obwodowej Komisji wyborczej (art. 22 ust. VII.).

SPISY WYBORCÓW.

7. września. Przewodniczący okręgowej Komisji wyborczej zawiadamia naczelnika gminy o składzie obwodowej komisji wyborczej i podaje o tem do publicznej wiadomości (art. 31 ust. II. i III.). Naczelnicy gmin, prezydenci, burmistrzowie, wójtowie, zarządcy obszarów dominialnych sporządzają dla swych miejscowości spis wyborców w 3 egzemplarzach (art. 32.).

8. września. Naczelnicy gmin przesyłają 3 egzemplarze spisu wyborców przewodniczącemu obwodowej Komisji wyborczej (Art. 24. ust. I.).

14. września. Komisja obwodowa przesyła 1 egzemplarz spisu wyborców okręgowej Komisji wyborczej. (Art. 54. ust. III.).

15. września. Obwodowa Komisja wyborcza wyklada spis wyborców do publicznego przeglądu. (Art. 35.).

28. września. Ostatni dzień wyłożenia spisu wyborców do przeglądu. Zgłaszanie państwowych list kandydatów. (Art. 58, ust. I.).

REKLAMACJE.

30. września. Ostateczny termin wnoszenia reklamacji do Komisji obwodowej wyborczej przeciwko pominięciu w spisie, albo wpisaniu kogokolwiek nieuprawnionego. (Art. 35, ust. IV.).

5. października. Ostateczny termin zgłaszania sprzeciwu przeciwko reklamacji o wykreślenie ze spisu. (Art. 37.).

LISTA KANDYDATÓW NA POSŁÓW.

6. października. Kandydaci z list państwowych składają na ręce przewodniczącego komisji wyborczej oświadczenie o zgodzie na ubieganie się o mandat. (Art. 59, ust. I.).

8. października. Zgłaszanie okręgowych list kandydatów. (Art. 44.).

9. października. Obwodowe Komisje wyborcze przesyłają okręgowym Komisjom wyborczym 2 egzemplarze spisu wyborców. (Art. 39, ust. II.).

13. października. Komisja obwodowa przyjmuje napływające sprzeciw przeciwko wykreśleniu i przysyła je dodatkowo okręgowym Komisjom wyborczym. (Art. 39, ust. III.).

16. października. Pełnomocnicy okręgowej listy kandydatów składają na ręce przewodniczącego okręgowej Komisji wyborczej oświadczenie

o przyłączeniu listy okręgowej do listy państwowej. (Art. 57, ust. I. i II.).

19. października. Okręgowa Komisja wyborcza przesyła obwodowej Komisji wyborczej dwa egzemplarze ostatecznie zatwierdzonych spisów wyborców, a ta 3 egzemplarze przesyła naczelnikom gmin. (Art. 30.).

23. października. Przewodniczący okręgowej Komisji wyborczej wyklada ustalony spis wyborców do publicznego przeglądu. (Art. 4, ust. I.).

28. października. Ostatni dzień powtórnego wyłożenia spisu wyborców. (Art. 43, ust. I.).

5. listopada. Głosowanie do Sejmu.

12. listopada. Głosowanie do Senatu.

USTALENIE WYNIKU WYBORÓW.

8. listopada. Posiedzenie Okręgowej Komisji wyborczej celem ustalenia wyniku wyborów do Sejmu. (Art. 87.).

15. listopada. Posiedzenie okręgowej Komisji wyborczej celem ustalenia wyniku wyborów do Senatu. (Art. 87.).

USTAWY DLA OKRESU WYBORCZEGO.

Warszawa. (Tel. wł.) (G.) W Dzienniku Ustaw nr. 66 ogłoszono Ustawę o ordynacji wyborczej do Sejmu i Senatu, uchwałą Sejmu z dnia 28. lipca 1922 r. o terminie pierwszych wyborów, dekret o zarządzeniu wyborów, ustawę w sprawie wolności zgromadzeń przedwyborczych, rozporządzenie wykonawcze min. spraw wewn. o ordynacji wyborczej, a wreszcie ustawę o regulaminie Zgromadzenia Narodowego

Z ostatnich przeżyć Bułgarii.

(Koresp. własna „Kurjera Lwowskiego”.)

Sofia, lipiec 1922.

EXPOSE STAMBOLIJSKIEGO.

Prezydent ministrów, Stambolijski, po powrocie swoim z Genui, wygłosił sprawozdawcze expose w Sobranium o rezultatach swoich zabiegów na terenie międzynarodowym. Ze słów Stambolijskiego, pełnych pewnością siebie i zaufania w swe siły można by wnieść, że delegacja bułgarska przywiozła jak najlepsze rezultaty z Genui, aczkolwiek opozycja podniosła nie bez racji, że w trzech najważniejszych dla Bułgarii sprawach: w sprawie dostępu do morza Egejskiego i zneutralizowania Tracji, w sprawie mniejszości narodowych i w sprawie reparacji nie osiągnięto żadnych pozytywnych wyników. Przeciwnie,

kwestia reparacji przechodzi teraz ostry kryzys, który nie wróży nic dobrego Bułgarii. Zasadniczy optymizm jednak premiera, że „nie tak łatwo można dziś unicestwić cały naród”, pokrywał wszystkie obiekcje.

Program polityki zagranicznej zakreślony przez Stambolijskiego, obejmuje w pierwszym rzędzie wykonanie ściśle warunków traktatu w Neuilly nietylko w jego artykułach zobowiązujących, ale i uprawniających — mieści się tu kwestia egejska, — pokojowe współzycie ze wszystkimi sąsiadami i wreszcie uregulowanie kwestii Dunaju.

BLOK OPOZYCYJNY.

W dyskusji, która się rozwinęła po mowie Stambolijskiego objawiło się po raz pierwszy całkiem wyraźnie nowe ugrupowanie sił partyjnych: obecny blok opozycyjny, występujący solidarnie przeciw rządowi, obejmuje zjednoczoną partię narodowo-postępową, demokratyczną i radykalną; zarysy tego bloku istniały już oddawna.

REPARACJE.

W rozprawach Sobrania jedna tylko kwestia złączyła wszystkie bez wyjątku partie — nawet komunistki podzielili ogólne zdanie — to kwestia reparacji. Odłożona w swoim czasie do powrotu Stambolijskiego z Genui kwestia reparacyjna dobiega pewnego, jeśli nie rozwiązania, to przynajmniej unormowania i uregulowania. Komisja międzyaljancka wyraziła w swoim czasie gotowość odroczenia płatności rat reparacyjnych na lat trzy pod warunkiem wszakże, że rząd bułgarski rozpocznie już w roku bieżącym wpłacanie pewnych minimalnych kwot na rachunek reparacji, oraz że udzieli daleko idących gwarancji — między innymi, że podda pod kontrolę komisji dochody celne oraz dochody z kopalni państwowych. Sobranie wypowiedziało się jednomyślnie przeciw warunkom komisji, nie przeszkodziło mu to jednak uchwalić postawionych przez komisję w formie ultimatum projektów nowych praw: mianowicie o ograniczeniu emisji banknotów i wysokości zaliczek udzielanych rządowi przez Bank Narodowy — zarządzenie, zmierzające do zrównoważenia budżetu i powstrzymania deprecjacji waluty, oraz prawa o nowych podatkach i splatach, które wraz z dochodami kopalni państwowych iść mają na pokrycie sum reparacyjnych. Przez przyjęcie tego prawa przesądzona została kwestia wypłacenia zredukowanych rat reparacyjnych. Obecnie pozostałe jeszcze sporna kwestią gwarancji.

ROZBROJENIE.

W dyskusjach Sobrania znalazła również odbicie sprawa wojsk wrangielskich w Bułgarii.

HJALMAR BERGMAN.

53

Ostatnia wola jaśnie pana.

Ze szwedzkiego przełożyła Iózefa Klemensiewiczowa.

(Ciąg dalszy).

— Tak, jestem pan Jonsson — rzekł stary z dumą — tytułarny nakrywacz stołu, zupełnie tak samo, jak jaśnie pan jest tytułarnym szambelanem. Jeżeli istnieje różnica, to tylko ta, że ja dostaję płacę, a jaśnie pan nie, rozumiesz, bałwanie? Zresztą jestem tym, który z ramienia wielmożnego pana barona i szambelana pilnuje kobiet na tułtejszym dworze. Jeżeli więc przychodzisz z tego rodzaju zamiarami, bałwanie, to zwróciłeś się pod dobry adres. Jakiż tedy interes nasz, gadał?

— Mam list do — Blendy. Możeby pan Jonsson mógł być pomocny...

— Durniu jakiś, ty! Czy mówisz o ładacznicy jakiej — lub o świeżo przez, jaśnie pana uznanej za jego własną krew — że tak powiem szlachcka pannę?

Chłopiec zdawał się niebardzo dobrze brjentować w różnicach stanu. Lecz miał list od Jakóba do Blandzi i po wielu „gdyby“ i „ale“ zgodziło się, że Jonsson go weźmie, a chłopiec zaczeka w stajni na odpowiedź, gdyż tej żądał Jakób koniecznie.

Jonsson nagle zmieniony w „postillon d'amour“ przedefilował z godnością przed stajnią i w

górze alei i wszedł na podwórze, od czasu do czasu chrypliwym głosem nawoływał: panno Blendo!, przyczem wywijał żywo listem. Lecz na podwórzu nie było wcale Blandzi, a Jonsson, który poznał, że szukanie po całym dworze i okolicy zabrałoby mu zbyt wiele czasu, trzymał się rozrępnie środka i zwoła obszedł kasztan, w regularnych odstępach, wołając:

— Czy panna Blandzia jest tu?

— Czego chcesz od niej?

Zapewne byłby stary Jonsson niejedno jeszcze zdradził, gdyby Tonio nie podniósł się gwałtownie, nie chwycił gadatliwego starca za kołnierz i nie wypchnął go za drzwi, zatrząskując je za nim. Jonsson kłął i bił laską, lecz zwoła atak złości go opuścił i począł drapać się na schody, prowadzące do niego.

— Bardzo dziękuję, Tonio! Straszna rzecz widzieć go w tym stanie.

— On jest niemożliwy, kiedy jest podchmielony — odezwał się Włoch.

— Zawsze był dureń, ten Jonsson — westchnął Wikberg.

— Wracając do naszej rozmowy, muszę rzeczywiście wyrazić ubolewanie, że Kuba uważał za stosowne właśnie dziś opuścić Rogershof. Kaczki mu nie uciekną. A moim zdaniem, byłoby jego świętym obowiązkiem przynajmniej kilka tygodni pozostać w Rogershofie, aby swojemu dobroczyńcy okazać należną mu wdzięczność.

— Tak, Boże wielki, tak — wzdychała Enbergowa — co jaśnie pan sobie pomyśli?

— Gdy doniosłem jaśnie panu o tem, nie zauważyłem niechęci, lecz mam pewne dane przypuszczać, że zachowanie się Kuby zaskoczyło go i dotknęło niemile. Nie pojmuję, jak można być tak nietaktownym.

— Ależ Boże, on przecie tak źle nie myślał — usiłowała Enbergowa bronić syna.

Wikberg wzruszył ramionami, a Tonio się odezwał: Sądzę, że Kuba nie chce tu być, póki bawi jaśnie pani i pan Hyltonius.

Enbergowa spuściła oczy: Dlaczego pan to przypuszcza?

— Sam nie wiem, ale takie mam wrażenie.

— Wiem, do czego Tonio robi aluzję — zaczął powoli Wikberg. — Ale jeżeliśmy nawet zauważyli pewne symptomata — hm — skłonności i jeżeliby młoda dziewczyna — co mi się wydaje jeszcze mniej prawdopodobne — miała odwzajemnić tę skłonność, to jestem mocno przekonany, że pan Piotr jest zbyt szlachetnym, lojalnym charakterem, aby — hm — to może jest nietaktowne, co chcę powiedzieć — ale, zdaje mi się, że wszyscy troje o jednym myślimy.

— Tak, rzeczywiście. Jedno tylko nie ulega wątpliwości: Blandzia zmieniła się zupełnie od czasu, jak pan Piotr bawi na Rogershofie. Na czem ta zmiana polega, nie umiem powiedzieć. Nie jest ta sama, przestała być dzieckiem. A specjalnie jest jakgdyby odmieniona. Możliwe, że to ta wczorajsza historia, którą spowodowały to dwa wyżły, wpłynęła tak na nią.

(C. d. n.)

która niedawno, narobiła wiele wrzawy i dała asumpt do kolportowania zagranicą pogłosek o zamachu stanu w Bułgarii. Śledztwo sądowe w tej sprawie nie zostało jeszcze ukończono, rząd wszakże musiał już dziś, odpowiadając na interpelacje Izby stwierdzić, że istnieją niezbite dowody winy ze strony wranglistów, którzy rozwinąć mieli szeroką akcję szpiegowską. Widziwym znakiem stanowiska aliantów w tej sprawie było kategoryczne żądanie, skierowane do rządu bułgarskiego, żądanie zupełnego rozbrojenia wojsk wranglowskich. W związku z tem Sobranie uchwaliło nowe prawo o rozbrojeniu ludności, oraz prawo o szkołach i stowarzyszeniach w brzmieniu projektu komisji alianckiej.

BANDYTYZM I ZATARG Z SASIADAMI,

Aczkolwiek Bułgaria jest już całkowicie rozbrojona i nowe prawo, o ile chodzi o Bułgarów, jest tylko kropką nad i, to jednak tam, gdzie naprawdę chodziłoby o rozbrojenie, o rozbrojenie bandytów, którzy zaczynają się stawać po trochu plagą miejscową, wszelkie prawa, choćby najsurowsze, pozostaną niewykonane, jak długo rząd i władza sądowicza nie będą miały w ręku silnej egzekutywy. Obecna siła zbrojna Bułgarii, licząc w to i wojska i straż graniczną i żandarmerję, wynosi coś aż około 7.000 ludzi — nic dziwnego, że bandyci są górą.

Na tle tych właśnie stosunków doszło niedawno do pewnego konfliktu Bułgarii z państwami sąsiednimi. Korzystając ze zjazdu w Belgradzie z okazji ślubu króla Aleksandra, ministrowie Rumunii, Grecji i Jugosławii porozumieli się w sprawie nekających pograniczne kraje band zbójców, które mają się podobno organizować na terytorjum bułgarskiem, a przekraczają stałe granice i terroryzują ludność państw sąsiednich. Rezultatem tego porozumienia było wspólne demarcowanie rumuńsko-grecko-jugosłowiańskie wobec rządu bułgarskiego. Rząd w odpowiedzi podkreślił właśnie słabość siły egzekutywnej, wynikającej z warunków traktatu pokojowego; nie mając właściwie straży pogranicznej, rząd nie może przeciwdziałać przekraczaniu granicy przez bandytów bułgarskich. Zresztą samo meritum sprawy jest dość niejasne: rumuńskie pisma przyznają, że w Dobrudży panuje spokój, co do Macedonii zaś jest kwestia nader niepewna czy to bułgarskie bandy, czy też może bandy zbójcze rodzimego pochodzenia nekają kraj.

RZĄD A UNIWERSYTET.

Rząd Stambulijskiego zgodnie z zapowiedzianym na zjeździe zemleciółców programem trwa

na nieprzedkładanym stanowisku we wszystkich kwestiach polityki wewnętrznej. Między innemi konflikt rządu z uniwersytem przybrał nowe bardziej zastrzone formy. Rząd pragnie pociągnąć opór i niesubordynację uniwersytetu, które się zaczęły w swoim czasie — jak wiadomo — od zatargu o ortografię; uniwersytet zaś nie myśli ustępować ze swych praw autonomicznych i ze stanowiska supremacyjnego w sprawach naukowych. Ostatnio Stambolijski zagroził, że jeśli uniwersytet trwać będzie nadal w opozycji, rząd zaangażuje nowych profesorów i urzędzi uniwersytet lotny, podróżujący z wykładami po prowincji, dostosowany do potrzeb włościańskich.

HOŁD DLA WŁADYSŁAWA WARNEŃCZYKA.

Dla czytelników polskich miłą będzie wiadomość, że Bułgaria kultuwyje cześć i pamięć polskiego króla-bohatera, którego losy spięty się tak tragicznie z dziejami Bułgarii. Wieś Basza-Kjoj pod Warną, w której miał zginąć Warneńczyk, otrzyma imię Władysławowa. Faktycznie sprawa jest już załatwiona i zmianą na-

zwy wsi została zatwierdzona — uroczystość przemianowania jeszcze się jednak nie odbyła, gdyż ktoś ze sier naukowych bułgarskich zakwestjonował, czy wieś Basza-Kjoj rzeczywiście była miejscem zgonu króla Władysława. Do rozstrzygnięcia tej wątpliwości oficjalna uroczystość została odłożona.

Dr. J. G.

Przegląd światowy.

POKÓJ MIĘDZY TURKESTANEM A ROSJĄ

został zawarty pod następującymi warunkami: 1) armia sowiecka zawiesza natychmiast działania wojenne; 2) Turkestan zobowiązuje się nie zawierac żadnych umów sprzecznych z interesami Rosji; 3) Rosjanie pragnący przesiedlać się do Turkestanu, korzystac mają ze wszystkich ułatwień; 4) Oficerowie armii sowieckiej przeprowadzą reorganizację armii turkestańskiej; 5) Zbywająca w Turkestanie bawełna ma być wysłana tylko do Rosji

Rząd przygotowuje specjalne ustawy dla zwalczania drożyzny.

Warszawa. (PAT). Pos. Wróblewski, prezes komisji aprowizacyjnej odbył wczoraj konferencję z ministrem skarbu Jastrzębskim w sprawie aprowizacji. W toku konferencji min. skarbu o-

świadczył, że rząd projektuje szereg ustaw w sprawie zwalczania drożyzny i prosił o zwołanie komisji aprowizacyjnej niezwłocznie po przygotowaniu przez rząd odnośnych projektów ustaw.

Francja podejmuje stosunki z Rosją!

Projekt konferencji z Cziczereinem we Fryburgu.

Paryż. (AW.) „Temps” donosi, że poseł francuski Herriot, prof. Nansen, Cziczerein i Litwinow zjadą się 3. września br. we Freibergu celem omówienia sposobu uregulowania politycznych i gospodarczych stosunków między Francją a sowiecami, które wystąpią z propozycjami odmiennymi od tych, które złożyły w Genewie.

POSEŁ FRANCUSKI JEDZIE DO ROSJI!

Paryż. (PAT). Dzienniki donoszą z Lugdunu, że Herriot potwierdził, że otrzymał od sowieców zaproszenie przybycia do Rosji i że uda się tam tylko w charakterze obserwatora. Herriot, zamierza wyjechać 20. września.

ŻYDZI DOMAGAJĄ SIĘ UDZIAŁU W AUTONOMJI DLA MAŁOPOLSKI WSCH.

Warszawa. (AW). W związku z tem, że projekt statutu dla Małopolski Wschodniej przewiduje utworzenie dwóch kurji narodowościowych,

poseł Thon imieniem żydowskiej frakcji sejmowej złożył dnia 17. bm. prem. Nowakowi memoriał, w którym omawiając projekt statutu, żąda utworzenie również kurji żydowskiej.

Fejleton muzyczny.

ESTRADA A SCENA.

Umiera pieśń.

Znikają pieśniarze, trubadury „minesängerzy”, jak znika prostota, szczerść i nastrojowość w życiu codziennem. Już nie zdobywa cnotami rycerskimi i pieśnią rycerz nowoczesny serca swej wybranej, już nie śpiewa trubadur serenady swej kochance, już nie opiewa w podniosłych pieśniach bohaterkiej przeszłości wajdelota stary i nie zagrzewa płomiennym rapsodem do walki z wrogiem lirnik siwobrody nie ma więcej turniejów pieśniarskich, przepadli w szarzyźnie nowoczesnego życia Walterzy, Hans Sachsi i królowie ofiarujący za najlepszą pieśń rękę córki brólewskiej.

Praktyczność współczesnego życia, pęd za fortuną i łatwą sławą, podkopały korzenie pieśnarstwa i dzisiaj, w okresie wielkich przedsięwzięć artystycznych, niwelujących tak samo jak rozwój technik fabrycznej wszelką indywidualność, spotykamy pieśń jeszcze tylko u ludu, dla którego jest ona osłoda w pracy i jedyną manifestacją wesela lub smutku.

Pieśń jako samodzielny twór artystyczny, pielęgnowaną zawodowo przez wybitnych śpiewaków spotykamy jeszcze najczęściej jedynie w Niemczech, gdzie możność uprawiania tej sztuki podtrzymywał z tradycji Abt, Franz, Schubert, Schumann, Loewe, Hermann, aż do Brahmea, Wolfa i Straussa. Wytworzył się więc z czasem szereg słynnych artystów-pieśniarzy, którzy wielką swą sztuką, odciągali od wszechwładnej opery i wulgarniej operetki i żadne głębszych wrażeń jednostki, krzewiąc w ten sposób

wśród publiczności zamiowanie i zrozumienie dla pieśni.

Spotykamy się tam z nazwiskami tej miary co Julia Kulp, Elena Gerhard pupilki wszechwładnego Nikisza, barytonista Steiner, popularyzator Straussa, sławny basista monach. Krause, niedawno zmarły mistrz Steinemann, Eugen Guna, Ludwik Willner, Katz von Brockmann, a nadewszystko niedościgniony w swej wszechstronności i pogłębieniu stylu Johannes Meschart i w. w. i.

Nic więc dziwnego, że pieśń artystyczna przy takiej ilości genialnych odtwórców mogła rozpowszecznic się i zająć między lud niemiecki, nie mający w przeciwieństwie do ludów słowiańskich własnych krynic pieśni ludowej.

U nas odwrotnie w obec braku artystycznie wyszkolonych śpiewaków-pieśniarzy, przebogata pieśń ludowa kryje się jeszcze w cieniu, nie wydobyta na światło dzienne i nie uszlachetniona przez naszych kompozytorów.

Lecz obecnie i w Niemczech, tej ojczyźnie pieśni, zaczyna się coraz bardziej zaznaczać zwrot ku gorszemu. Ubywają coraz bardziej szeregi kompozytorów-pieśniarzy, wysychają coraz bardziej twórcze źródła Schubertów i Schumannów, a nawet tak genialnie zapowiadający się pieśniarze jak Ryszard Straus, lub Mahler, twórczość swą oddali wyłącznie na usługi wszechwładnej opery lub symfonii. W ślad za tem topnieją hufce wykonawców, którzy uciekają z pod sztandaru pieśni, próbując swych sił w operze.

Eksperyment ten nie wszystkim jednak wychodził na dobre, nie wielu z nich stowarzyszył równy i trwały sukces na scenie, najczęściej wracali rozczarowani na ukochaną, choć mniej intratną estradę zaprzęgając się przytem dodatkowo w jarzmo pedagogiczne jako konieczny środek zarobkowania.

Natury prawdziwie artystyczne, subtelne i głębokie, zamiłowane w swym szczytnym zawodzie pieśniarskim nie mogły bowiem zaaklimatyzować się w nowym obcym środowisku, które swym materializmem, szablonowością i powierzchownością podkopuje i zabija najczęściej wszelką indywidualność artystyczną.

Badając przyczyny tego zjawiska dojść musimy do przekonania, że scena i estrada to odmiennie działy artystyczne, wymagające odmiennych środków technicznych, odmiennej kultury muzycznej i odmiennej indywidualności.

Sztuka operowa działa na słuchacza-widza skomplikowanym aparatem akcesoryj, na które składają się: fabuła sceniczna, malowniczość dekoracji i kostiumów, efekta świetlne i słuchowe orkiestra, chór i balet. Wyobraźnia słuchacza jest tutaj fabułą sceniczną odpowiednio przygotowaną, fantazja jego przeniesiona dekoracjami w właściwy nastrój epoki, stylu i przyrody, a zmysł muzyczny podniecony orkiestrą i chórem. Do tak już urobionej duszy słuchacza łatwo znajduje drogę śpiewak operowy nawet przy minimalnych walorach wokalnych i scenicznych. Inaczej na estradzie.

Tutaj już w przeciwieństwie do przyciemnionej widowni teatru rażą jasność sali koncertowej rozprasza wszelki nastrój, zmieniając ją w salon, gdzie spotyka się znajomych, lub krytykuje toalety.

Na scenie przed zjawieniem się artysty i podniesieniem kurtyny małe uwertura przysła zdarzenia scenicznego zmuszając publiczność do zapamiętania o rzeczywistości i do koncentracji. Tutaj zaś zjawia się przed oczyma słuchaczy na szarem tle estrady sławny artysta-śpiewak ze swoim akompaniatorem, oddany na pastwę tysiąca spojrzeń krytycznych słuchaczy.

Rozstrzygnięcie kwestji reparacyjnej.

Porozumienie franc.-ang. wytrzymało próbę.

Niemcy mają zapłacić 2 miliony ft. szterl. Każdy rząd aliancki ma prawo zawarcia odrębnego układu z Niemcami.

WSPÓLNA NOTA ALJANTÓW DO NIEMIEC.

Berlin. (PAT.) Wolff. Rząd angielski przez ambasadorowi niemieckiemu w Londynie dnia 17. bm. wspólną notę aliantów, w odpowiedzi na notę niemiecką z dnia 11. lipca, co do spłaty w gotówce, którą Niemcy są dłużne.

Rządy alianckie postanowiły żądać zapłaty 2 milionów funtów szterlingów, które miały być uiszczone w dniu 15. sierpnia w przeciągu 4 tygodni od tego dnia począwszy.

Od tego dnia począwszy zamierzają rządy alianckie wypowiedzieć układ z dnia 10. czerwca 1921 i poczynić kroki, aby każdy rząd aliancki mógł odrębnie zawrzeć z Niemcami układ w sprawie regulacji wszystkich sald, dłużnych na podstawie postanowień gospodarczych.

Układy te mają być przedłożone komisji reparacyjnej.

FRANCJA NIE MA PIENIEDZY NA SPŁATĘ DŁUGÓW AMERYKAŃSKICH.

Paryż. (PAT.) Według informacji „Chicago Tribune” rząd francuski zawiadomił przed kilku dniami oficjalnie Stany Zjednoczone, że wpłata długów i procentów francuskich wobec Ameryki jest zależna od Niemiec, a w szczególności od niemieckich wpłat reparacyjnych. Francja dopiero wtedy rozpocznie spłatę swoich zobowiązań, gdy otrzyma sumę dziewięćdziesiąt miliardów franków papierowych, które wydała na odbudowę zniszczonych obszarów.

Ciążenie ku Berlinowi.

KOMISJA ODSZKODOWAŃ WYSYŁA DELEGATÓW DO BERLINA.

Paryż. (AW.) 18/7. Komisja reparacyjna ogłosiła następujący komunikat:

Komisja uchwaliła jednomyślnie na dzisiejszym posiedzeniu wysłać do Berlina angielskiego członka komisji Brandbury'ego i prez. komisji gwarancyjnej Mauler'a dla zasięgnięcia niektórych koniecznych informacji.

Wyjazd ich nastąpi jutro. W Berlinie zabawią kilka dni. Mają się tam spotkać z min. Hermesem i sekretarzem Bergmannem. Wskutek tego rokro-

wania z rządem niemieckim, które mają na celu umożliwić komisji uchwałę w sprawie odpowiedzi na prośbę niemiecką o moratorium będą mogły toczyć się w szybkim tempie.

WŁOSKI MINISTER SKARBU JEDZIE DO BERLINA.

Londyn. (PAT.) „Daily Telegraph” donosi: W kołach politycznych słychać, że włoski minister finansów Boratore udaje się z końcem tego miesiąca do Berlina.

Bawarja wypowiedziała wojnę Berlinowi.

Separatyści odrzucili układ zawarty z Rzeszą.

BAWARJA WYPOWIADA WOJNĘ BERLINOWI.

Monachjum. (PAT.) „Münch. Nachr. donoszą, że stosunki z rządem Rzeszy pogorszyły się. Do Sejmu bawarskiego przyszła w dniu wczorajszym delegacja, złożona z przedstawicieli szeregu Tow.

politycznych, która oświadczyła się za odrzuceniem postanowień układu berlińskiego między rządem bawarskim a Rzeszą.

PROJEKT DALSZYCH UKŁADÓW ODRZUCONY

Eilwese. (PAT.) Ze względu na odrzucenie przez bawarskie partie koalicyjne układu zawar-

tego między rządem Rzeszy a bawarskim prezydentem Lerchenfeldem i żądania wszczęcia nowych układów, gabinet bawarski zmienił swoje stanowisko w tej sprawie. Delegaci rządu bawarskiego odjechali do Berlina. Hr. Lerchenfeld odmówił uczestnictwa w nowych układach.

PRZESILENIE RZADOWE LUB ROZWIĄZANIE SEJMU.

Monachjum. (PAT.) Koła polityczne przewidują dwie ewentualności: albo przesilenie ministerjalne, albo rozwiązanie sejmiku bawarskiego, a do że względu na stanowisko grup większości, coraz więcej wrogim kompromisowemu załatwieniu ustawy o ochronie republiki.

„ROTE FAHNE” OSKARŻA BAWARJĘ O ZDRADĘ STANU.

Eilwese. (PAT.) Rad. Centralny organ niemieckich komunistów „Rote Fahne” został zawieszony na 3 tygodnie za przedruk odezwy moskiewskiej z dnia 10. bm. i za artykuł obwiniający rząd bawarski o zdradę stanu.

WOJEWODA ŚLĄSKI U NACZ. PAŃSTWA.

Warszawa. (AW.) 18. bm. przyjął min. spr. wewn. wojewodę śląskiego p. Rymera, oraz wicewojewodę Żurawskiego w sprawach wewnętrznych woj. śląskiego. O g. 4. popoł. Rymer i Żurawski przedstawili się Naczelnikowi Państwa.

DELEGACJA JUGOSŁOWIAŃSKA U NACZ. PAŃSTWA.

Warszawa. (PAT.) W sobotę, o godz. 5. pop. Naczelnik Państwa przyjmie delegację jugosłowiańską z pos. Simiczem na czele na uroczystej audjencji, podczas której delegacja wręczy Naczelnikowi Państwa najwyższy order jugosłowiański: Gwiazdę Karageorgiewiczów.

ANGLJA ZAJMUJE SIĘ JUŻ SPRAWAMI RELIGIJNYMI W POLSCE.

Poznań. (PAT.) W sobotę przyjeżdża do Poznania członek angielskiej Izby gmin Dickinson, członek Tow. zjednoczonych kościołów protestanckich dla zbadania stosunków kościelnych wśród mniejszości narodowych w Polsce, a zwłaszcza wśród Niemców protestantów. Pisma niemieckie przywiązują wielką wagę do przyjazdu Dickinsona.

Jakże zajmującą musi już być zewnętrzna aparacja artysty, jakże wybitną jego indywidualność artystyczna, jak potężne środki techniczne i walory głosowe, by opanować odrazu tę bestję w publiczności, która czyha zwyczajnie na jego zgubę.

W przeciwieństwie do żywej gestykulacji na scenie, musi śpiewak estradowy zachować klasyczny spokój czoła, a twarz jego jest tu poniekąd sceną, która skupia na sobie wzrok słuchaczy. Jakże subtelnym i pogłębionym musi być jej zmieniający się ciągle wyraz, jeśli ma przez cały wieczór przykuwać uwagę widza.

Śpiewak operowy maluje nam uczucia jednej osoby w ciągłości nastroju, wynikającego z akcji i otoczenia, śpiewak koncertowy wcielać się musi w okamgnieniu w coraz to nowe kreacje i nastroje, stojące nieraz na skrajnych biegunach stylu i ekspresji.

Pozatymi momentami natury psychicznej istnieją jeszcze liczne różnice techniczne i muzyczne. Już samo ogólne wykształcenie, a w szczególności muzyczna kultura śpiewaka estradowego musi stać na wyższym poziomie.

Wydobyty często tylko przypadkowo z nizin społecznych i umysłowych szczęśliwy posiadacz głosowego materiału może po powierzchownych studiach wokalnych i pokonaniu w pocie czoła kilku partii egzystować niemi całe życie i dojść do sławy i fortuny. Bruźna siła głosu, niedostatecznie uawet wyszkolonego, potrafi nieraz w operze zapewnić n. p. tenorowi zupełny sukces dzięki jedynie fenomenalnym wysokim tonom, które elektryzują i porywają naiwną publiczność. Smutne to zjawisko możliwe jest naturalnie tylko w obecnych czasach ogólnego upadku sztuki śpiewaczej i prawidłowego bel canto.

Estrada pogardza i nie znosi tego rodzaju sa-

mego efekciarstwa, gdyż głos służy tu jedynie i wyłącznie do interpretacji uczuciowej i myślowej kompozycji, a słuchacz nie szuka w pieśni wyłącznie zmysłowej podniety.

Konieczność ciągłej zmiany repertuaru zmusza pieśniarza do zapoznawania się z całą literaturą europejską w dziedzinie pieśni i oratorjów, tak z epok minionych, jak i z doby współczesnej za czem idzie konieczność wyrobienia sobie smaku artystycznego i poczucia stylu przy równoczesnej zdolności indywidualnej interpretacji każdego utworu.

Do pokonania tak wielkiego zadania musi on osiągnąć jak najidealniejszą technikę głosową, pozwalającą wyrażać najsubtelniejsze nastroje i uczucia w sposób plastyczny i estetycznie doskonały. Słowo odgrywa tutaj rolę równorzędną z dźwiękiem, dlatego dykcja śpiewaka estradowego musi być skończona, nie przechodząc jednak nigdy w recytację na koszt modulacji tonu i dźwięku.

Pod tym względem prawie wszyscy śpiewacy operowi pozostawiają wiele do życzenia, a beztraska ich o wyrazistość dykcji przybiera nieraz cechy wprost karykaturalne tak dalece, że słuchacz często nie jest w stanie rozpoznać języka, w którym artysta śpiewa swą partję.

Wada ta spotykana niestety nawet u najwybitniejszych śpiewaków operowych, wykluczoną jest nawet u przeciętnego śpiewaka-pieśniarza. I oto jeden z licznych powodów, dla których śpiewakom operowym nie danem jest osiągnąć sukcesu w sali koncertowej.

Do scenicznych śpiewaków z powodzeniem koncertujących na estradzie, należą tylko matadorzy ginającej już sztuki śpiewaczej, jak n. p. Lilli Lehmann, niedawno zmarły tenor opery wiedeńskiej zna-

szubercista Walter, monachijski Vogel, Kochańska i i., a z młodszych Bender, Slezak i Józef Mann.

Z nielicznych pieśniarzy, którzy zdołali się utrzymać z powodzeniem na scenie znaną mi jest tylko berlińska artystka Emini Leissner i wiedeńska pieśniarka Gertruda Forstet. Inni jak Kraus monachijski, Willy Hess, Heinemann. Listermann i t. d. i t. d. próbowali tylko sporadycznie bez większego sukcesu swych sił w operze. U nas w Polsce jedną z niewielu pieśniarek w całym tego słowa znaczeniu p. Argasińską pochłonął mólch operowy z nieodżałowaną szkodą dla niej samej i naszej tak mało uprawianej muzyki pieśniarskiej.

Trudno naturalnie w ramach teletonu ująć wszystkie cechy sztuki operowej i estradowej i wykazać ich punkty etyczne, oraz różnice. Wymienione już wyżej ogólnikowo najbardziej charakterystyczne znamiona tych dwóch pokrewnych sztuk ujawniają dostatecznie trudności w zamianie sceny na estradę i odwrotnie.

Dodać jeszcze musimy, że szablonowa klasyfikacja śpiewaków operowych nie tylko według ich rejestru głosowego (bas, tenor, sopran, alt i t. d.) wciąga ich na całe życie w pewne ciasne formy muzycznego wypowiedzania się i wyklucza przeto ich wszechstronny rozwój artystyczny i głosowy.

Estrada nie uznaje żadnego szablonu i nie krepuje rozwoju i indywidualności artysty.

Pieśń jest głębszą, wyższą i czystsza od opery, a od kapłanów owych żąda święceń prawdziwej sztuki.

W. F. Piomleński.

PROJEKT NOWEJ USTAWY O PŁACACH URZĘDNIKÓW PAŃSTW.

Warszawa. (PAT.) Rada ministrów na nadzwyczajnym posiedzeniu zajmowała się projektem nowej ustawy o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych, oraz nad płacami drożynianami. Obrady nie ukończono. W najbliższym czasie otrzymają stowarzyszenia urzędnicze projekt nowej ustawy do zaopiniowania.

ENDECJA ORGANIZUJE HALLERCZYKÓW PRZECIWKO LEGIONISTOM.

Warszawa. (PAT.) Odbyło się w Warszawie organizacyjne zebranie Związku Hallerczyków, na którym postanowiono zrzeszyć wszystkich demobilizowanych członków wojsk gen. Józefa Hallera w związek Hallerczyków.

AUSTRIA POWIERZYŁA SIĘ OPIECE LIGI NARODÓW.

Wiedeń. (PAT.) Rada ministrów zajmowała się wczoraj wynikami konferencji londyńskiej dotyczącymi sprawy kredytu dla Austrii oraz warunków postawionych przez Anglo-austriacki bank co do udziału jego w subskrypcji akcji austr. banku emisyjnego.

Rada ministrów akceptowała krok kanclerza w dziele załatwienia sprawy kredytu przez Radę Ligi Narodów.

Wiadomości telegraficzne.

Delegacja b. legionistów wręcza Naczelnikowi Państwa odznakę honorową. Warszawa. Delegacja stowarzyszenia byłych legionistów złożona z panów: Wincentego Wodzinowskiego, dra Czaplackiego, dra Kwiecińskiego, prof. Pochmarskiego, wręczyła Naczelnikowi Państwa odznakę stowarzyszenia byłych legionistów, którego Naczelnik Państwa jest protektorem. Odznaka zaprojektowana przez p. Walentę jest wykonana w srebrze. Przy wręczaniu odznaki przemówił do Naczelnika Państwa prof. Wodzinowski. Naczelnik Państwa odpowiedział na przemówienie dziękując za odznakę. (PAT.)

Utworzenie konsulatu polskiego w Pile. Warszawa. Ze względu na konieczność stworzenia ochrony konsularnej dla ludności polskiej w Niemczech, postanowiono z dniem 1. października br. stworzyć etatowy konsulat polski w Pile i etatową agencję konsularną w Szczecinie. Konsulat w Pile obejmie tereny Grenzmark-Posen i Westpommern, agencja w Szczecinie obejmie Prusy Wschodnie. (AW)

Łotwa likwiduje majątki cudzoziemskie. Ryga. Powszechną zdumienie wywołało rozporządzenie min. roln. Kalnina o likwidacji majątków cudzoziemskich na Łotwie. (AW)

Trocki jedzie do Niemiec. Wiedeń. Według informacji z Rygi, Trocki przejeżdżał przez Wiedźbólowo do Niemiec i prawdopodobnie uda się do Berlina dla odbycia konferencji z Cziczerinem. (PAT)

Pozbawienie praw królewskich. Belgrad. Przed wyjazdem króla Aleksandra do Marienbadu zajmowała się Rada gabinetowa rewizją statutu dworskiego, który został o tyle zmieniony, że ks. Jerzemu, starszemu bratu króla, odebrano wszystkie przywileje członka rodziny królewskiej. Równocześnie zabroniono mu przebywania na dworze jugosłowiańskim. (AW)

Enver-Pasza zabity? Były dowódca armii tureckiej Enver-Pasza został otoczony przez bolszewików koło Buchary i padł w rozpaczliwej walce. — „Vossische Zeitung“ dowiaduje się, że koło Teheranu (!) znaleziono zwłoki Envera-Paszy. (AW)

Państwo w państwie. „N. Fr. Presse“ donosi z Rzymu, że Rada centralna faszystów w Medjolanie uchwaliła utworzyć wojskową komendę faszystów. (PAT)

Na międzynarodowym kongresie federacji robotników rolnych wybrano prezydium, w którym przyznano miejsce przedstawicielom Polski, Niemiec, Skandynawii, Holandii, Rumunii i Anglii. Uchwalono dążyć do utworzenia we wszystkich krajach związków zawodowych, któreby obejmowały robotników rolnych i leśnych, a także

pracowników, zatrudnionych w aprowizacji. Powzięto rezolucję przeciwko militarystom, a w szczególności przeciwko faszystom w Włoszech. Następny kongres odbędzie się w Berlinie w r. 1923. Siedziba międzynarodowej federacji będzie znajdować się w Holandji. (PAT)

Na horyzoncie wyborczym.**AKCJA STRONNICTWA MIESZCZAŃSKIEGO.**

Warszawa. (PAT.) W Warszawie obradował zjazd naczelnej Rady Zjednoczenia Mieszczańskiego. Powzięto następujące uchwały: 1) Taktyką wyborczą kierują organizacje dzielnicowe. 2) Tworzą się dla tej akcji dzielnicowe komitety wyborcze. 3) Dla uzgodnienia akcji wyborczej w całej Rzeczypospolitej tworzy się Centralny Komitet wyborczy, do którego wchodzi delegaci z komitetów dzielnicowych. 4) Kandydatury na posłów wysuwane będą w poszczególnych dzielnicach przez komitety wyborcze tych dzielnic, wymagając jednak zatwierdzenia przez Centralny Komitet wyborczy.

Kalendarzyk historyczny.**CO SIĘ STAŁO W DNIU 20. SIERPNIA?**

W r. 984 umiera papież Jan XIV. — W r. 1655 Warszawa poddała się Karolowi Gustawowi. — W r. 1710 klęska Hiszpanów pod Saragossą. — W r. 1823 umiera Pius VII. — W r. 1829 rosyjska armja wkrocza do Adrianopola. — W r. 1851 Franciszek Józef ogłasza odpowiedzialność ministrów wyłącznie przed tronem. — W r. 1870 Napoleon III. łączy się pod Chalons z Mac-Mahonem. — W tym samym dniu raport niemiecki ogłasza pół miliona żołnierzy niemieckich w granicach Francji, podczas gdy armja francuska wynosi tylko 300.000 ludzi. — W r. 1912 umiera William Booth założyciel i pierwszy generał armii zbawienia.

KRONIKA.**Kalendarzyk.**

Dziś rz. kat. Benigny; gr. kat. Preob. Hosp. Jutro rz. kat. A. 11 po Św., Stef.; gr. kat. N. 11 po Sosz. — schód słońca 4:21, zachód 6:35.

Repertuar Teatru Wielkiego.

Początek przedstawień o r. 7:30 wznos. W sobotę „Ten którego biją po twarzy“, premiera — występ Brydzińskiego. W niedzielę, poniedziałek, wtorek i środę „Ten którego biją po twarzy“ — występ W. Brydzińskiego.

Repertuar Teatru Nowości.

W sobotę, niedzielę, poniedziałek, wtorek i środę „Ósma żona Sinobrodego“, farsa.

We Lwowie.

— Wiceminister skarbu dr. Mikulecki bawi chwilowo we Lwowie. Interesentów będzie przyjmował w niedzielę, 20. bm. między godz. 11—12 w południe w prezydium Izby skarbowej przy pl. św. Ducha 1. I, I. p.

— Ceny papieru podskoczyły znowu znacznie w górę. Za kilogr. papieru satynowanego na książkę żądano wczoraj we Lwowie 520 mkp. Jeden z księgarzy lwowskich opowiadał nam wczoraj, iż przed 2 lata wydał książkę prof. S. Nakład kosztował go 1.600.000 mkp. Obecnie przystępuje do drugiego wydania, którego koszt obliczył na 8.600.000 mkp. Cena papieru i druku podskoczyła w tym czasie tak znacznie. Podwyżka tych cen odbija się przedewszystkiem na dziennikach.

— Podwyższenie osobowej taryfy kolejowej nastąpi znowu na państw. kolejach w Polsce od 1. września. Stawka taryfowa za 1 kilometr w klasie III. na przestrzeni od 1 do 200 kilometrów wynosić będzie 10 marek, na przestrzeni od 201 do 300 kilometrów 8 mk., a ponad 300 kilometrów 6 mk. W klasie II. stawka będzie wynosiła dwukrotną wysokość stawki III. klasy za odpowiednią przestrzeń, a w klasie I. potrójną wysokość.

Podwyższenie taryfy w pociągach pociesznym jest o 50 proc. wyższe, niż w pociągach osobowych.

Cena za t. zw. „plackarty“ (miejsca numerowane) wynosi jedną piątą część biletu zwykłego.

Taryfa bagażowa pozostaje niezmienną. — Podwyżka wynosi przeciętnie około 60 procent taryfy dotychczasowej.

— Coraz większy brak artykułów spożywczych daje się odczuwać we Lwowie. Miasto grozi prawdziwe wygłodzenie. Klęska ta spowodowana została tem, że władze tolerują wywóz wszelkich artykułów żywności, szczególnie do Czech. Brak tłuszczu daje się coraz bardziej odczuwać i wywołuje ogromną wyżkę cen i niestychany wyzysk. Za pół kilogr. słoniny płacić się musi 900 mk. Wędliniarze skarżą się na to, że we Lwowie nie mogą wcale dostać towaru i zakupywać muszą wiecej na targach prowincjonalnych, gdzie panują orgie spekulacyjne. Towar przepłacać muszą, a zgonnicy poszczególni zarabiają po kilkadziesiąt tysięcy marek dziennie. Przeważną część towaru wywożą bez przeszkody do Czech, gdzie skutkiem wysokiego kursu korony czeskiej płacą za wieprze każdą cenę. Zakaz wywozu istnieje tylko na papierze, nikt nie przestrzega rozporządzeń i zakazów, a ofiarą pada ludność konsumująca, którą zdzierają niemiłosiernie.

— Przewaga przed sezonem szkolnym pod adresem rodziców. Zwracają nam na to uwagę, że większość antykwarzy lwowskich wyzyskuje w ten sposób sytuację, że po wysokiej cenie sprzedaje jako zupełnie wyczerpane książki, które wcale nie są wyczerpane i sprzedaje stare książki szkolne, wycofane zupełnie z obiegu, nie mające wartości, gdyż do użytku szkolnego dopuszczone są książki całkiem inne. Przed nabyciem takich książek należy się dobrze poinformować w odnośnych dyrekcjach szkół.

— „Ten, którego biją po twarzy“. Dziś w Teatrze Wielkim premiera głośnej sztuki Andrejewa z p. W. Brydzińskim w głównej roli. Sztuka, którą wyreżyserował p. Okornicki, otrzyma najstarszą obsadę i ciekawe dekoracje, przedstawiające fragment cyrku. Dekoracje projektował i malował Z. Bałk. Sztuka Andrejewa grana będzie do środy włącznie. Bilety na pierwsze przedstawienie zostały prawie doszczętnie rozsprzedane.

— „Ósma żona Sinobrodego“. farsa Lavoira, grana w Teatrze Nowości z pp. Rasińską, Rasińskim i Justjanem w głównych rolach, ściągać będzie napewno dłuższy czas tłumy publiczności.

— Wyjeżdżający na kresy wschodnie, muszą na terytorjum województwa tarnopolskiego, a tembardziej województw północnych poddać się przymusowemu szczepieniu ochronnemu od cholery. Dla udogodnienia tym podróżnym, otworzył fizykat miejski punkt szczepienny we Lwowie w Ratuszu, I. p., gdzie szczepić się można codziennie (z wyjątkiem niedziel) o godz. 11. przedpoł. Zwraca się uwagę, że pewną ochronę uzyskując przez dwurazowe zaszczepienie, a między pierwszym a drugim zaszczepieniem upłynąć musi 5 do 10 dni.

— Lucus a non lucendo. Zarząd „Nuzy“ komunikuje nam, że wycofał z obiegu zupełnie bezwartościowe zapalki z fabryki bydgoskiej i że wytoczył odnośnej firmie proces o oszustwo, domagając się odszkodowania. Lepiej późno, niż nigdy! Ciekawa rzecz, w jaki sposób odszkodowana zostanie klientela „Nuzy“, która płaciła drogie pieniądze za te zapalki, z których nie miała prawie żadnego pożytku. Spodziewać się należy, że w przyszłości „Nuza“ zbada towar, zanim go odda do sprzedaży poszczególnym sklepom.

— Bojkot piekarzy w III. dzielnicy. Zatarg robotników piekarskich z pracodawcami o lepsze warunki bytu i o umożliwienie pracy bezrobotnym trwa nadal. Rokowania rozbijają się stale o zniesienie pracy akordowej. Około 100 robotników piekarskich ogłosiło bojkot 35 piekarzy wyjątkowo żydowskich, położonych w III. dzielnicy z powodu niedotrzymania warunków poprzednio zawartej umowy. Majstrowie ci zlepiają teraz pieczywo przy pomocy wszystkich członków swych rodzin. Czy w takich warunkach wypiekany chleb posiada jakieś minimum czystości i zdrowotności?

By wreszcie ruszyć sprawę z miejsca w kierunku zlikwidowania zatargu, zwołano posiedzenie delegatów obu stron w województwie na g. 5. popołudniu.

— Wielki festyn popołudniowy i wieczorna zabawa kostiumowa odbędzie się w niedzielę, 20. bm. w parku zabawowym w Brzuchowicach. Wiele atrakcji, wypożyczalnia kostiumów na miejscu — do dyspozycji gości pociąg powrotny do Lwowa o godz. 12. w nocy. Czysty dochód przeznaczony na rzecz biednej młodzieży lwowskich szkół średnich.

KOMUNIKATY.

Magistrat miasta Lwowa potrzebuje pracowników celem sporządzenia spisu wyborców. Chętni podjęcia się tej czynności najbardziej pożądanymi ze sfer urzędniczych lub akademickich i odznaczający się pięknym piśmem zechcą zgłosić się natychmiast w Miejskim Urzędzie statystycznym (ul. Rutowskiego 11, II. p.). Praca akordowa, płaca według umowy. Neumann w. r.

Przez szkło powiększające.

„NIEOFICJALNA POŻYCZKA”.

Bohater sensacyjnej afery 400-milionowej w Banku Handlowym Weiss, aresztowany podczas wesołej kolacji w Hotelu Francuskim w Krakowie, miał ogromnie zdziwioną minę wobec tak „gwaltownego” postępkę policji. Twierdził spokojnie, że sumy podjęte przez niego były tylko „nieoficjalną pożyczką”, a nie złodziejstwem i że każdej chwili może zwrócić „pożyczoną” sumę z procentami.

Jeśli więc rzeczywiście spełni swoją zapowiedź — wszystko będzie w porządku.

Jednak jakoś nie wszystko będzie w porządku. Przedewszystkiem mógłby się ktoś zapytać, dlaczego taki kapitalista, mając pieniądze — kradł jeszcze, choć wiedział, że prędzej czy później będzie musiał zwrócić, bo ostatecznie do niezapłaczonej oszustwo nie mogło się udać.

Odpowiedź na to jest prosta: P. Weiss i Comp. potrzebowali gotówki do obrotu, na którą — jak wszyscy obecnie najsolidniejsi ludzie — dorabiali się miljarów. Nie potrzebowali przecież tak bardzo natężyć sprytu, jak zorganizować ten obrót. Wystarczyło im up. kupić za skrajnie w kwietniu 400 milionów walutę amerykańską. Po kursie ówczesnym 4.000 Mk. za dolar, mogli nabyć 100.000 dolarów. Gdy te sumy obecnie sprzedadzą po kursie 8.000 — spokojnie mogą zwrócić bankowi marki polskie z procentami — a jeszcze im zostanie paręset milionów mareczek za pięć palców i trochę strachu.

Tak mogły wyglądać zawody tej „nieoficjalnej pożyczki”: przypuszczam jednak, że p. Weiss był odemnie sprytniejszy i o wiele lepiej lokował kapitały.

Z tego wszystkiego jednak jedno tylko pozostaje niezrozumiałe dla wszystkich. Co zrobiłby Bank Handlowy, gdyby przez cały ten czas miał te 400 milionów i co wogóle robią nasze instytucje finansowe, obracające miljarami — a wyplacające swoim „zwykłym” akcjonariuszom 10—20% dywidendy i to nieraz od kapitału jeszcze bardzo dawno w dobrej walucie wpłaconego? **kl. M. Z.**

Nadesłane.

Podziękowanie.

Z okazji nabycia na własność apteki WP. J. Wewińskiego pod „Złotym Orłem” we Lwowie przy ul. Halickiej l. 19 — otrzymałem od Przyjaciół, Znajomych i Szan. Klienteli mej Droguerji tyle listów i telegramów z życzeniami, że nie mogąc na nie każdemu z osobna odpowiedzieć, składam na tej drodze za okazaną mi życzliwość moim najciekawsze podziękowanie. Zarazem proszę o wsparcie mego nowego przedsięwzięcia, a staraniem mojem będzie, jak dotąd, doborową jakością środków leczniczych itp., zaskarbić sobie zupełne zaufanie Szan. Publiczności.

Z wysokim poważaniem

Mr. L. Sładowski, aptekarz.

Hołd dla Naczelnika Państwa

na wiecu zwołanym przez endecję.

Potylicz k. Rawy Ruskiej. (Kor. wł.). Zjednoczenie Ludowo-Narodowe, którego prezesem na powiat tutejszy jest hr. Karol Kresenski, właściciel dóbr Szczerzec, Porypsy, Przedmieście, Niemirów etc., zwołało wiec publiczny pod gołym niebem w Potyliczu na dzień 6 sierpnia br. Między innymi to stronnictwo, skupiające pod skrzydłami swego hrabiego-prezesa w powiecie tutaj 80 członków, odważyło się po raz pierwszy na terenie powiatu wystąpić publicznie, bo dotąd kryło się zawsze po zakątkach i asekurowało się zawsze zaproszeniami. — Takiej odwagi nabrało Z. L. N. dlatego, bo osadziło w Potyliczu swój filar, ks. Al. Muszyński jako proboszcza, którego to duszpasterza władze kościelne przeniosły z grubo lepszej parafii w Olesku do grubo gorszej, choć tustej w Potyliczu. — Sądząc, że owa praca tego duszpasterstwa wydała już spodziewane owoce i korzystając z tego, że na nowo zorganizowana Rada ludowa PSL. nie miała jeszcze czasu zająć się Potyliczem, odważyli się generały ZLN. na wiec publiczny. Przerachowali się jednak, sądząc, że PSL. śpi, bo wiec został raptem zgłoszony i to ustnie 5. sierpnia popołudniu w starostwie, a prezydium PSL. w Rawie wiedziało o tem i na dzień wiecu, przed jego rozpoczęciem już byli na miejscu prezes Powiatowej Rady ludowej z Rawy p. Mikołaj Kogut, wiceprezes p. Paweł Flis i członek Rady p. Zdzisław Kotowicz.

Wiec zapowiedziany plakatami, rozlepionymi na murach kościelnych, gdzie tylko na wiece „duchowne” można plakaty umieszczać — ogłoszenia zaś o innych wiecach pod karą ekskomunikacji są zabronione i muszą być zdzierane. Aby nadać powagę wiecowi, ks. Muszyński, skończywszy uroczystą sumę, poprowadził dr. Prószyńskiego ze Lwowa na mównicę, ustawioną na księżej ławie, vis a vis kościoła. Pan ten zabiera głos wobec kilkutyśięczonego audytorjum, bo w dzień ten był w Potyliczu odpust. Poirytowany, zdaje się, nieoczekiwanym zjawieniem się ludowców, zapomniał o tem, że w społeczeństwie cywilizowanym wiece odbywają się w ten sposób, że ktoś jest, lub kogoś wybiera się przewodniczącym. P. Prószyński odrazu przystąpił do wykładu.

Z tym punktem zapatrywania nie zgodzono się jednak i zaczęto mowcy przerywać, a gdy to nie odniosło skutku i zachodziła obawa, aby p. profesor skończywszy wykład, nie zamknął wiecu, p. Flis zaproponował na przewodniczącego p. M. Kogut z Rawy. P. Kogut objawiając przewodnictwo, powołał na sekretarza p. Stefana Słotwińskiego z Potylicza. Tu p. profesor przeprowadził ostrą utarczkę słowną z p. Flisem, grożąc mu kryminałem za rozbijanie wieców.

Ponieważ jednak po frazesach o konieczności zgody między Polakami na kresach, zaczął wykład o tem, jakto ludowcy zaprzepaścili reformę rolną, czego zebraniem było już za dużo, przeto wszczęto taki hałas, że mówca musiał zrzec się głosu. Późem przewodniczący udzielił głosu p. Flisowi. Potem zabrał głos p. Piotrowski z Potylicza, który skrytykował ostro gospodarę ks. proboszcza w majątku kościelnym.

Potem zabrał głos znowu p. Flis, przedstawiając zebraniem krótki program PSL., nawołując do masowego wpisywania się do tegoż, — w końcu postawił p. Flis rezolucje, które przewodniczący poddał pod głosowanie, a mianowicie:

Zwołany przez Z. L. N. wiec w Potyliczu dnia 6. sierpnia br. uchwała:

1) Wyrazić hołd Naczelnikowi Państwa Józefowi Piłsudskiemu za jego mężkłe stanowisko w czasie ostatniego przesilenia gabinetowego i ocalenie w ten sposób honoru i godności Rzeczypospolitej,

2) wyrazić pogardę stronnictwom prawniczym za ich krecią robotę przeciw Naczelnikowi Państwa,

3) wyrazić cześć Prezesowi P. S. L. p. Wicentemu Witosowi za jego pracę w obronie lud rolniczego.

Rezolucję tę uchwalono wśród hucznych klasków, poczem Przewodniczący zamknął wyciekając do spokojnego rozejścia się.

Milo nam w tem miejscu złożyć podziękowanie zwołującym wiec panom ze Z. L. N. za pracę około zwołania tego wiecu, który pod każdym względem się udał, a w podziękę za tę grzeczność przyrzekamy przyjąć im z taką samą pomocą przez dostarczenie dobrych mówców na następny zwołać się mający przez nich wiec.

ZAPISKI.

Drugi numer „Polityki” z sierpnia zawiera treść bardzo bogatą i urozmaiconą. Poseł Jan Dabski w art. wstępnym „Synowie ziemi” o synach chłopskich wśród inteligencji i o ich rolę w życiu narodowym. Sclavus w sposób gruntowny i źródłowy omawia „Stan prawny ludności polskiej w Prusach Wschodnich”. W sposób gruntowny a zajmujący, w formie obiektywnej i poważnej, z pod której przebiega się znaczny talent polemiczny, rozprawia się p. Rusinek z „Fikcjami obozu narodowego”, zwłaszcza z „fikcją” monopolu narodowego. P. Seweryn Przybylski w bogatym wiedzą artykule przedstawia różnice dzielące „Naddnieprzańców” od „Naddniestrzańców”. Dr. H. Kulpa mówi o „Samorządzie gospodarczym”. Znany dobrze naszym czytelnikom poseł wileński Adam Uziembło pisze o „Związku narodów”. W artykule dra W. Jampolskiego poruszona jest kwestja „Pochodu literatury ku państwu i życiu”, przyczem punkt wyjścia stanowi „Wiatr od morza” Żeromskiego i jego stosunek do współczesnej literatury polskiej. „Prasa polska w Stanach Zjedn.” zajmuje się p. Zawadzki. Kronika polityki zagranicznej i wewnętrznej, bibliografia i zapiski, dopełniają bogatej treści. — Korekta szwankuje — zwłaszcza w artykule dr. Jampolskiego zniekształconym w wielu miejscach. Kładziemy to na karb sezonu wakacyjnego

„Epoka”. Wyszedł w druku 14-ty numer „Epoki”, na którego treść składają się następujące artykuły: Trafila kosa na kamień — Władysław Włoch. Odbudowanie integralne Polski, jego cel i znaczenie — Jan Tarnowski. Dokąd zmierza Polska? — St. T. Ojczyzna... zapomniana — Leon Godlewski. Ezerland — Jan Sikorski. Odbudowanie duszy — dr. Eugeniusz Meller. Dwie Marie — Władysław Włoch. Książki. Czasopisma. Giełda. „Epoka” ukazuje się co tydzień w objętości dwu arkuszy druku, cena za poszczególny numer 200 mk., kwartalnie 2.000 mk. Redakcja — Moniuszki 4, Administracja — Szpitalna 1 — w Warszawie.

OGŁOSZENIA.

Zniżka cen wytycznych na targach miejskich.

Od wczoraj obowiązują następujące ceny wytyczne na targach miejskich: za 1 litr. bobu łuszczonego 45 mk. (poprzednio 60 mk.), ziemniaków młodych 45 (poprzednio 50), 1 kg. buraków młodych bez naci 50 (50), cebuli wybieranej zd owej 220 (250), ogórków 100 (120), pomidorów 650 (700), 1 sztuka kalarepki 7 (8), ogórek inspektowy duży 40 (50), niały do kiszzenia 6 do 10, 1 kg. kapusty 80 (100) mk 1 kg. jabłek wybieranych 250 (poprzednio 280), drobnych 150 (180), gruszek wybieranych 250 (280) drobnych 150 (180) mk.

1 litr mleka jak poprzednio 110 mk., zaś cena innych jarzyn, nabiału, drobiu, grzybów, ryb i owoców pozostała jak poprzedniego tygodnia.

Publiczność winna przekraczających podane ceny oddawać w ręce posterunkowców policji.

GONTY

stałe na składzie posiadają sprzedaje tanio w Luntach lub na Kopy

firma 2492

„MELMA” Lwów Zyblikiewicza, 24 l. p.

Koce

różnej jakości, także dla koni, letnie i zimowe, koce z włosów wielbłądzych, od najtańszych do najlepszych gatunków w każdej ilości, po cenach bardzo przystępnych, dostarczają

ZENS i Spółka, Cieszyń.

Konkurs.

Celem obsadzenia posady weterynarza miejskiego

w Rohatynie — rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 15. września 1922 roku

- Posada ta nadana zostanie prowizorycznie. Od kandydatów wymaga się:
- 1) Metryki urodzenia na dowód nieprzekroczenia 40 lat życia.
 - 2) Świadczenia obywatelstwa polskiego.
 - 3) Dyplom szkoły weterynaryj uprawniającego go do wypełniania praktyki weterynaryjnej w Polsce.
 - 4) Świadczenie dwuletniej praktyki w zawodzie weterynaryj.
- Płaca wedle umowy, ubiegający się o tę posadę winien zapodać jej wysokość. 2413

Komisarz miasta Rohatyna
Lang

Lokomobile na parę przegrzaną; 600 H.P. z odpowiednim generatorem 500 volt 50 okresów oraz 300 HP. z odpowiednim generatorem 380 volt 50 okresów **kupią duże zakłady.** Maszyny mogą być używane, lecz w zupełności brym stanie. Oferty składać do Reklamy Polska w Warszawie, Jasna 10. pod „Przemysł”. 722

TRUSKAWIEC

Pensjonat „Marja Helena“
ma wolne pokoje z utrzymaniem od 20-go sierpnia. Pościeli niema. 2463

Feliks Galiciński

wykonuje
szylidy, reklamy, napisy
Dział lakierniczy — Lwów Bołmów 4- (wejście z frontu). 352

KONKURS.

Wydział powiatowy w Skałacie rozpisuje niniejszym konkurs na dwie posady lekarzy okręgowych

z siedzibą w Tarnorudzie i Toustem z terminem wnoszenia podań do końca sierpnia 1922 roku.

Do stanowiska tego przywiązane są pobory XII. stopnia służbowego urzędników państwowych wraz ze wszystkimi dodatkami i ryczałtem na objazdy w rocznej sumie 20.000 mk.

Ubiegający się o to stanowisko winni wnieść do Zarządu Wydziału powiatowego w Skałacie, w powyższym terminie, podania do których dołączyć należy następujące dokumenta:

- 1) metrykę urodzenia,
- 2) dyplom lekarza medycyny,
- 3) świadectwo przynależności i
- 4) curriculum vitae.

Skalał dnia 2. sierpnia 1922,

Komisarz rządowy
Zagórski.

2425

PŁUG MOTOROWY „Praga“

40 HP, 5-skbowy dostarczy natychmiast „PION“ Lwów, Lwowska 48 tel. 476. 2459

Posady i prace.

Przyjmę inteligentną młodszą panią na stancję. Opieka pewna, fortepian w domu. Zgłoszenia pod „E. P.“ do Admin. „Kuriera Lwów.” 2441

Biuro Niemczynowskiej, Lwów, plac Akademicki 3, poleca i umieszcza nauczycielki, instruktorów, Francuski, Niemiecki, hony Polki, nianie, służące do wszystkiego, kucharki, kucharzy, lokaj, rozmaita służbę, oficjalistów gospodarczych, lasowych, leśniczego z wyższą szkołą lasową. 2443

Poszukuję na rok szkolny, na wieś, zdolnego energicznego instruktora do dwóch uczniów kl. VI. i II. real. gimn. Oferty list. d. Admin. pod „Gowernera”. 2457

Palacz starszy z do. rymii świadectwami poszukuje p sady do palenia cegieł albo placmajstra A. Z. do Admin. „Kurjer”. 2460

Agencja Kosińska Kojerńska 19. poleca: nauczyciela, języka francuskiego niemieckiego, matematyki, fizyki geometrii, chemii i sten. grafii, oraz rutynowanego koncyplenta adwokackiego, pensjonowanego sędziego. Poszukuje: klucznik, gospodyń, panien służących z krojem, kucharek, praczek, sług do wszystkiego, lokaj, kucharzy, gajowych, gumiarzy. 2452

Różne.

W gimnazjum prywatnym we Lwowie obejmuję obowiązki. Zgłoszenia Administracji pod „prywatny”. 2426

Kto wypożyczy wózek dziecienny, bardzo porządny ze zdrowego dziecka za gotówkę, prowianty lub cukier. Zgłoszenia do administracji Kurjera Lwów. pod „Wózek”. 2231

Poszukuję fachowej nauczycielki jako wychowawczyni dla 2 dzieci (5 i 10 lat) od 1. września br. Początki gry na fortepianie went. hebrajskiego pożądana. Warunki bardzo korzystne. Dr. Weissmann Łopatyn. 2412

Elegancko przędą tynie szyje przerabia, suknie, kostjomy płaszcze damskie, dzieciinne dla przyjezdnych w 24 godz. Mikołaja 181. p. główne schody. 2446

Poszukuję od września bardzo dobrego umieszczenia dla ucznia 7 kl. real. gimn. z poważną opieką męską. List. oferty do Adm. pod Obywa el. 2458

Od blisko dwu lat obłożnie chora robotnica druckarska, wyniszczona chorobą nie mogąc znaleźć przytułku w szpitalu ani w nieuleczalni z powodu przepełnienia, uprasza tą drogą o datki, z którychby mogła choćby skromnie żyć. **Marja Mechówna.** Wszystkie datki przyjmuje Administracja „Kurjera Lwowskiego”. 1446

Tanio modnie przędą kapelusze damskie dziecięce p. Unii Brzeskiej 8. Śliwska. 2449

Szarga Antoni ur. 1897 syn Andrzeja i Marji z gminy Sukowate powiat Lisko, zagubił dokument wojskowy, który unieważnia. 2464

Wazmierz Koczański z Rohatyna zgubił kartę zwolnienia wystawioną przez komendę w Brzeżanach, takową unieważnia się. 2465

Kupno i sprzedaż.

Sprzedam t. ymódkę, szafę, lustro Czołczyńska l. 11. między 5-6. 2461

Willa 9. pokój, 2 kuchnie, 2 łazienki, stajnia, wozownia, 3/4 morga sadu, sprzedam, ogładać od 3-6. Wierzbowa l. obok Targów Wschodnich koniec św. Zofji. 2462

Tokarnie, Strugarki, Wiertarki, Heblarki, Piły taśmowe, Cyrkularki, Wielokrążki, Windy, Transmisje, Pasy poleca „Pilot“ Lwów Batorskiego 4. 1267

Mieszkania

Umieszczę pacjentkę w lepszym domu uczęszczającą na kurs. Zgłoszenia: Adela Sokołowska, Borysław, Kopalnia (Milano), skrytka pocztowa 102.

NAŁĘCZÓW Zakład leczniczy cały rok otwarty

pod kierunkiem

Dra Mieczysława Puchalskiego

Źródło szczawiu żelazistego, radioaktywne kąpiele żelaziste, borowinowe, słoneczne i leżalnia w lecie, gazowe, igrzyska solne, hydroterapia elektryzacja. Choroby wewnętrzne nerwowe i kobiece. Chorych umysłowych, zakaźnych i gruźlicznych Zakład nie przyjmuje. Kuchnia dietetyczna, wygodne pokoje z całodziennym utrzymaniem dla wypoczynku. Poczta telegraf i telefon. Wyjazd z Warszawy o 8.15 rano z dworca wiedeńskiego, Informacja Mokotowska 45 m. 7. od 4-6, telefon 3004, lub Dyrekcja w Nałęczowie

Nowo założona Ziemiańska Spółka

Towarzystwo Handlu Zbożem

Sp. z ogr. odp.

w Krakowie, Łobzowska 12.

poleca nasiewy jesienne

wagonowo i w mniejszych partjach

Kwalifikowane „Żyto i Pszenicę“

z gospodarstwa nasiennego B-ci Kleszczyński. h.

2395

Państwowa

Fabryka Związków Azotowych

w CHORZOWIE, Górny Śląsk

Produkuje azotniak (wapno azotowe, Kalstickstoff) o zawartości 18-20% azotu.

Cena wynosi obecnie 1,400 mk., za kiloprocent azotu loco graniczna stacja Górnego Śląska bez worków.

Fabryka dostarcza azotniak tylko w ładunkach całowagonowych a zapłata następuje z góry w kasie fabrycznej lub w Banku Małopolskim w Krakowie i jego Filjach. Wysyłkę uskutecznią się na rachunek i ryzyko kupującego.

Fabryka gwarantuje zawartość azotu, a kupującemu przysługuje prawo sprawdzenia tej gwarancji w stacjach kontrolnych w Dublinach, Krakowie, Poznaniu i Warszawie.

Wszelkich porad w sprawie stosowania azotniaku udziela stacja chemiczno-rolnicza w Dublinach i Biuro porad przy Towarzystwie Gospodarskim we Lwowie Kopernika 20. 2418

5 marek i więcej

oszczędności na prądzie każdej godzinie palenia.

Sprzedaj wszędzie.